

เรียน อาจารย์ป๋วย ที่เคารพ

หนังสือ *แต่อาจารย์ป๋วย* เล่มนี้ เป็นหนังสือที่พวกเรานักเรียนทุนธนาคารแห่งประเทศไทยร่วมแรงร่วมใจกันจัดทำขึ้น เพื่อมอบเป็นของขวัญแด่ ‘ท่านผู้ว่าการ’ ผู้ริเริ่มสร้างคนให้ธนาคารชาติและประเทศชาติด้วยวิธีให้มีทุนธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อส่งนักเรียนไปศึกษาวิชาอันจะเป็นประโยชน์ต่องานของธนาคารแห่งประเทศไทย ในนานาประเทศตั้งแต่ในระดับปริญญาตรี

จากรายชื่อผู้เขียนบทความ และจากชื่อเรื่องทีเขียน อาจารย์คงจะทราบแล้วว่า เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาพอสมควรที่จะเขียนบทความเหล่านี้ให้ได้ในเวลาที่กำหนดอย่างพร้อมเพรียงกัน เพราะการทำงานที่รัดตัว แต่ทุกคนก็พยายามปลีกเวลามาทำจนกระทั่งรวมเป็นหนังสือเล่มได้ พวกเราหวังว่าหนังสือเล่มนี้คงจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ต้องการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเงินการธนาคารและนโยบายเศรษฐกิจของไทย และหวังว่าเจตนาในการเผยแพร่ความรู้ คือการให้วิทยาทานนี้คงจะถูกใจอาจารย์ผู้สนใจงานด้านการศึกษาโดยตลอด

เรื่องที่แต่ละคนหยิบยกขึ้นมาเขียนเป็นเรื่องของประสบการณ์ในการทำงานที่พวกเรามีส่วนร่วมอยู่ด้วย พวกเราบางคนมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการกำหนดนโยบายหรือแก้ไขเหตุการณ์ในบางเรื่อง แต่บางเรื่องเป็นเรื่องของการศึกษาและการตั้งข้อสังเกตตามแนวของวิชาการที่ได้ร่ำเรียนมา

พวกเราส่วนมากที่เขียนหนังสือเล่มนี้ รู้จักอาจารย์ในฐานะ ‘ท่านผู้ว่าการ’ บางคนมีโอกาสได้รับโอวาทจากท่านผู้ว่าการเมื่อลาไปเรียนต่อ นอกจากนี้ยังมีโอกาสได้พบเมื่อท่านผู้ว่าการเดินทางไปราชการในต่างประเทศ ความเอาใจใส่ที่อาจารย์และผู้บริหารระดับสูงของธนาคารชาติอีกหลายท่านมีให้ต่อทุกข์สุขและการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนทุนของธนาคาร ทำให้พวกเรารู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของธนาคารชาติมาตั้งแต่เริ่มได้รับทุน

การได้รับทุนธนาคารแห่งประเทศไทยนับเป็นความภาคภูมิใจของผู้รับทุนทุกคน เพราะธนาคารมีชื่อเสียงในทางที่ดีมาโดยตลอด โดยเฉพาะผู้บริหารของธนาคารเป็นที่เลื่อมใสของบุคคลโดยทั่วไป ผู้รับทุนจำนวนมากเปลี่ยนเข็มชีวิตของตนมาเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ก็เพราะความภูมิใจที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันที่มีเกียรติและความศรัทธาที่มีต่อผู้บริหารของธนาคาร

เมื่อ 12 ปีมาแล้ว อาจารย์เคยเขียนถึงคุณหญิงสุภาพ ยศสุนทร ผู้ใหญ่ใน
ธนาคารชาติอีกท่านหนึ่งที่พวกเราเคารพว่า อาจารย์อยากจะเขียนเรื่องเกี่ยวกับประสพ-
การณ์การทำงานแก้ไขระบบเศรษฐกิจและการเงินของประเทศในช่วงปี ค.ศ. 1950-
1960 เพราะอยากจะทำให้พวกเด็กรุ่นหลังได้เรียนรู้ว่าอะไรพึงกระทำ อะไรไม่พึงกระทำ
ควรทำอะไร อย่างไร และไม่ควรทำอะไร อย่างไร อาจารย์ยังได้คาดคะเนเหตุการณ์
ไว้ด้วยว่า ในการพยายามทำงาน เด็กรุ่นหลังก็คงจะพบกับความผิดหวังบางประการ
เหมือน ๆ กับที่อาจารย์และคุณหญิงสุภาพเคยประสบมาแล้ว และ “ในความผิดหวัง
อันเนื่องมาจากล้มเหลว บุคคลรุ่นหลังนี้ทั้งชายและหญิงคงจะสามารถเรียนรู้ที่จะรักษา
อุดมคติและความกล้าหาญเอาไว้ได้ ดังที่พวกเรารุ่นผู้ใหญ่ได้กระทำไปแล้ว และหวังว่า
เพื่อนร่วมงานรุ่นหลังของเราจะสามารถเดินอยู่บนเส้นทางอันแคบแต่ว่าตรงของความ
ซื่อสัตย์ ความไว้วางใจได้ และความกล้าหาญในการรับใช้สาธารณชน”

ในการทำงานนั้นแม้ว่าจะประสบอุปสรรคและความผิดหวังอยู่บ้าง แต่ใน
ขณะเดียวกันก็สามารถเรียนอาจารย์ได้อย่างเต็มปากกว่า “ไม่ว่าจะทำถูกหรือผิด ไม่ว่า
จะสมหวังหรือผิดหวัง สิ่งที่เราได้พยายามกระทำนั้นเป็นสิ่งที่กระทำโดยเต็มกำลัง
ความรู้และความสามารถ และยังเดินอยู่บนเส้นทางที่มีความสุจริตเป็นพื้นฐานอยู่เสมอ

ในห้องทำงานบนตึกพระตำหนัก วันที่พวกเราลาไปเรียนหนังสือ อาจารย์
ให้คำสั่งสอนกันแทบทุกคน ซึ่งคุณพิสุทธิ นิมมานเหมินท์ ผู้ใหญ่อีกท่านหนึ่งของ
ธนาคารนำมากล่าวย้ำอยู่เสมอว่า “เมืองไทยเรานี้คนเก่งมีมาก แต่คนดีนั้นหายาก และ
ยิ่งดีแล้วเก่งด้วยยิ่งหายาก ฉะนั้น ขอให้หนักเรียนทุนธนาคารเป็นคนดีและเรียนเก่งด้วย”

จากการทำงานเท่าที่ผ่านมา หวังว่าพวกเราคงไม่ทำให้อาจารย์และผู้ใหญ่ท่าน
อื่น ๆ ที่มีส่วนร่วมตั้งโครงการให้ทุนส่งนักเรียนไปเรียนต่อผิดหวัง และประโยชน์ของ
หนังสือเล่มนี้ที่พอมียู่บ้างผู้เขียนทุกคนขอมอบให้เป็นคุณความดีของอาจารย์ที่ได้ริเริ่ม
โครงการสร้างทรัพย์สินคุณธรรมมนุษย์ขึ้นมา

ด้วยเคารพและระลึกถึง

นักเรียนทุนธนาคารแห่งประเทศไทย